

פרשת רי"ש ל"ח (חש"ב)

פסוק ל"ב/ד: - י"ח/א.

א. מה הם הרמזים לעידוד של עם ישראל - מעשה אבות סימן לבנים - שרואת הרמב"ן בפרשה זו?

ב. רמב"ן: ה"ה וילתח: ד"ה אל עטו; ס"ח י"ח: פסוק ל"ג מסוק ס. נחלקו המפרשים בפרוט פסוק ח. "יוגם הולך לקראתך וארבע מאות איש אתו, אם בהליכה זו לטובה או לרעה התכוון. חלק את המפרשים לשני סכנות לפי זה והסתכל לנחק את עמדת סניהם. קרא: רש"י ד.ח.; רמב"ן ח.ח. רש"י ח.ח. גם ספורנו ז.

ג. האברבנאל מקשה על פסוק ח. "ויבא ויצר לו": הנה ה. במראה הסולם הבטיח להנה אנכי עמך ואיך היה יעקב מסופק בנבואתו? איך עונים על שאלה זו רש"י י"א; רמב"ן י"ג ראב"ס. וזו חסובת האברבנאל: פחד יעקב יראתו מעשו לא היו מחולשת אמונתו, כי באמת לבו בטוח בה. אבל היה פחדו כדרך הגבור האמתי, שבהכנסו למלחמה יפחד מהמות וירגיש בסכנה אבל מפני המעלה יבזה בחיית ויבחר המות היפה וכמו שנזכר הפילוסוף בספר המדות. ומי סיכנס למלחמה בחסדו שלא ימות, לא יקרא גבור כמו שמי שיתן צדקה להבזות המסון בעיניו לא יקרא גדיב כי לא יעשה זאת לטוב בתיבתו, אלא מפני היותו בזה המסון, ולכן ראוי לגבור שיתעצב מן המות ועם כל זה יבחר בה מצד המעלה... וכן היה ענין יעקב, כי אם היה בלתי ירא מעשו סיהרגו ויהרוג את נסיו ובגיו הנה בלכתו אליו לא היה מורה על כסחונו על ה. וביעודיו כי היה הולך אליו לחסבו כי יחנהג אתו כאח. אבל עתה ססער בסנאתו אותו ויזע זה בברור עד שהכח החיוני סכו התפעל מזה כי פחד ועש כל זה שכלו המנהיג את הכח המתעורר אשר לו כיו טראוי לבעל המעלה נער בו על פחדו והתאמץ והלך לקראת אחיו - זה באמת ראוי להקרא מאמין בנבואתו ובוסס כי עוד אלו קיה.

במה טובה חסובת האברבנאל מחסובות המפרשים דלעיל?

ד. ס. והיה המסנה הנסאר לפלטה?

1. מה קשה לרש"י?
2. מה ההבדל כינו ובין הרמב"ן?
3. איך הבין הראב"ע את דברי רש"י?

ה. פסוק ז. וכן לא יעשה.

קרא רש"י ורמב"ן.

באר את הנסוקים של רש"י למרש את החליט האלה ע"פ מדרש רבה. עיין גם ראב"ע כ"ה ד"ה ביום הסליסי החל סן "וזה המעשה אשר" / עיין גם רמב"ם הלכות מלכים פרק ס הלכה י"ג.

ו. מה ההבדל בין הצעת חמור ליעקב ח - י/ובין הצעתו לבני עירו / כ"א כ"א?

ז. פנה דקדוקית - רשות ולא חובה - מועיל למתחילים:

1. וסדרה. מה קשה כאן לרש"י?
2. י"ס, ולא אחר. מרגם את דברי הראב"ע למובנים דקדוקיים של יטיו.
3. כ"ב. יאחרו מה פרוט דברי הראב"ע? מה הוא הנה הנעלם? עיין גם ראב"ע ל"ב ה. צ"ח ואז.

עצה טובה: בעטר לסאלה א. קרא ר. יהודה הלוי: "יונה נסאת על כנפי נשרים" / גאולה לשבח בין פסח לסבועות / המשתמשת בספלים שאולים מפרסאנו.